

Šli tedy a viděli, kde bydlí.

Šli tedy a viděli, kde bydlí.

2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ CYKLU B

Evangelium (Jan 1,35-42)

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená „Mistře“ – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála).

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „Hle, beránek Boží!“ Smysl označení „Beránek Boží“ je velmi diskutovaný. Můžeme v něm odkrýt:

- a) poukaz na trpícího Služebníka (Iz 53), „beránka“, který „nesl hřích mnohých“ (Iz 53,12)
- b) poukaz na velikonočního beránka v duchu Janovy kristologie (Jan 19,14.29.31.36). Tento beránek nebyl sice „obětní“, ale zmínka o beránkově krvi na veřejích domů Izraelitů v Egyptě (na znamení vykoupení) napomohla k tomu, že se tento obraz začal brzy aplikovat na Kristovu vykupitelskou smrt (1 Kor 5,7: „Kristus, náš velikonoční beránek, byl obětován“).

Jan Křtitel „vydává svědectví o světle“, o Kristu. Jako dobrý „duchovní průvodce“ směřuje pozornost na Krista, ne na sebe. A navíc je ochotný „ztratit“ své učedníky: „on musí růst, já se menšit“ (Jan 3,30).

Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „Co byste chtěli?“ Odpověděli mu: „Rabbi“ – to přeloženo znamená „Mistře“ – „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Titul „Rabbi“ má spolu s dalšími epitety (označeními) „dotvořit“ obraz Kristovy identity. Otázka „kde bydlíš“, na první pohled banální, skrývá něco podstatného: učedníkům nestačí, že přijali slovo svědectví, nestačí, že následovali Krista. Oni touží po hlubším poznání Krista, po důvěrnějším společenství s ním. A právě „doma“ (tam, kde Kristus přebývá) je možné takové přátelství navázat.

Slovesa „přijít“ (ke Kristu) a „vidět“ vyjadřují ve čtvrtém evangeliu víru, a to ze dvou různých pohledů (přijít – víra jako pohyb směřující k přimknutí k Ježíšově osobě, vidět – víra jako „osvícení“ čili poznání Kristovy osoby). Na tomto místě se tato dvě slovesa mají pojmut doslova, i když se jedná o předobrazná označení víry.

Stejným předobrazem a „předstupněm“ duchovní skutečnosti je také obrat „zůstali u něho“. Sloveso „zůstat“ u Jana označuje trvalé přebývání učedníka v Kristu (a obráceně). Časový údaj „kolem čtvrté hodiny odpoledne“ se nemá chápat symbolicky, ale doslova: jednalo se o tak důležitý okamžik (čas „osobnějšího poznání Krista“), že se uvádí i hodina.

V těchto verších máme tedy náznak cesty každého učedníka: ten přijímá svědectví, že Ježíš je Zachránce („Beránek Boží“); přichází ke Kristu, aby viděl a zůstal. Tato cesta, v našem textu načrtnutá jen letmo a obrazně, bude později výslovně vyjádřena a rozvinuta. Zůstáváním u Krista však „cesta učedníka“ nekončí – ta je dovršena svědectvím („Našli jsme Mesiáše“, Zachránce). Učedník odevzdává to svědectví, které sám přijal (Ježíš zachraňuje a dává život) a o jehož pravdivosti se osobně přesvědčil („vidět“). Učedník je tedy svědek, který vydává svědectví.

I v dnešní perikopě se ukazuje, jak učedník slyší slovo svědectví a vidí. Vidět Krista (hmotně, ale i duchovně) je pak umožněno vtělením. Náš text ukazuje postupné poznání Krista, poznání dovršené teprve v Káni, kdy učedníci uvidí Kristovu slávu a uvěří v něj (2,11).

Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše!“ – to přeloženo znamená Kristus – a přivedl ho k Ježíšovi. „Koloběh“ učednictví se opakuje: učedník slovem svědectví „rodí“ nového učedníka. Vyznání „Mesiáš“ se kryje s předešlým „Beránek Boží“ – Ježíš je Zachránce člověka (je však odlišný akcent – Mesiáš je Zachránce jakožto „Duchem pomazaný a vybavený“, Beránek Boží je Zachránce jakožto ten, který odstraňuje propast hříchu mezi člověkem a Bohem).

Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ to je v překladu Petr (Skála). Změna jména u Šimona poukazuje na „nové poslání“. Prozatím se však nevysvětluje, v čem toto poslání spočívá. To bude odhalené až ke konci evangelia (Jan 21,15-17).

SHRNUTÍ

Ve dvou částech dnešního čtení můžeme vidět podobné schéma: svědectví (Janovo anebo Ondřejovo) „přitahuje“ dalšího člověka ke Kristu. V obou případech je slovo svědectví dovršeno osobním setkáním s Kristem. Janovo svědectví vyvolává řetězovou reakci dalších svědectví: Ondřeje, posléze Petra. Ondřej poznal Krista a nenechal si to pro sebe: pověděl o tom svému bratrovi. Postupné získávání nových učedníků se podobá „nabalování sněhové koule“. Způsob šíření evangelia je velmi prostý!

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Učedníci šli k Ježíši, zůstali u něj, a pak k němu ještě Ondřej přivedl svého bratra. Učedníci byli s Ježíšem moc rádi. Těšili se na to, co zase s Ním další den prožijí. Podobně se i my můžeme těšit, co nám zase dnes a zítra Ježíš připraví za dobrodružství. On totiž chce být i s námi každý den. Víím o tom? Všímám si jeho působení ve svém životě?

Starší:

Po setkání s Ježíšem se v nás odehrávají nové a nečekané věci. Zjišťujeme, že máme možnosti, které jsme dřív netušili. Vidíme věci, které jsme dřív neviděli. Objevujeme vlastnosti, o kterých jsme předtím nevěděli. Bůh nám dává svobodu a ukazuje, jak nás vidí a kým se ještě můžeme stát – tak jako to ukázal Šimonovi.

Zkusme si

Mladší / Starší:

Ježíš si povolal první učedníky, kteří jím byli tak zaujati, že přišli sami. Můžeme si ale povšimnout ještě jedné věci: vidíte, kolik se v dnešním úryvku vyskytuje jmen?

- Ježíš na konci dnešního úryvku dá Šimonovi jméno Petr a my si můžeme přecíst, že to znamená „Skála“. Dokážete zjistit i význam ostatních jmen z dnešního úryvku – tedy Jan, Ježíš, Ondřej a Šimon?
- I naše jména většinou mají nějaký význam nebo se dají přeložit.
 - Dokážete zjistit, co znamená vaše jméno, co jména rodičů a sourozenců?

- Najdete v češtině nějaká jména, která svůj význam ukazují sama? (třeba Bohumil – ten, který miluje Boha)
- Možná pořád ještě nevíte, proč chtěli učedníci za Ježíšem jít, zůstat u něho a nakonec ho následovat. Vyluštěte osmisměrku a dozvíte se to!

U	Č	E	D	N	Í	C	I	C		H	B
L	T	J		Ě	Š	L		I	K	P	R
Ř	O		E	Á	I		V	S	R	O	A
D	É	Ď	I	Ř	I	S	V		I	D	T
T	V	S	Í	Ř	D	Ě	D	Š	S	P	Ř
J	E	A	Á	N	D	N	Š	I	T	O	I
M	E	B	N	E	Á	Á	O	M	U	L	A
L	Y	Ž	C	Á	M	L	Š	O	S	E	F
R	Í	T	Í	O	C	K	O	N	J	D	I
E	V	Ž	T	Š	Í	T		V	Š	N	L
Í	I	B	E	R	Á	N	E	K	O	E	I
Ě	T	Í	S	M	A	T	O	U	Š	P	P

BERÁNEK

BRATŘI

DVANÁCT

FILIP

JEŽÍŠ

KRISTUS

LOĎ

MATOUŠ

MESIÁŠ

ODPOLEDNE

ONDŘEJ

POVOLÁNÍ

RYBÁŘI

SÍTĚ

SVĚDECTVÍ

ŠIMON

TOMÁŠ

UČEDNÍCI

2. neděle v mezidobí cyklu B
Jan 1,35-42

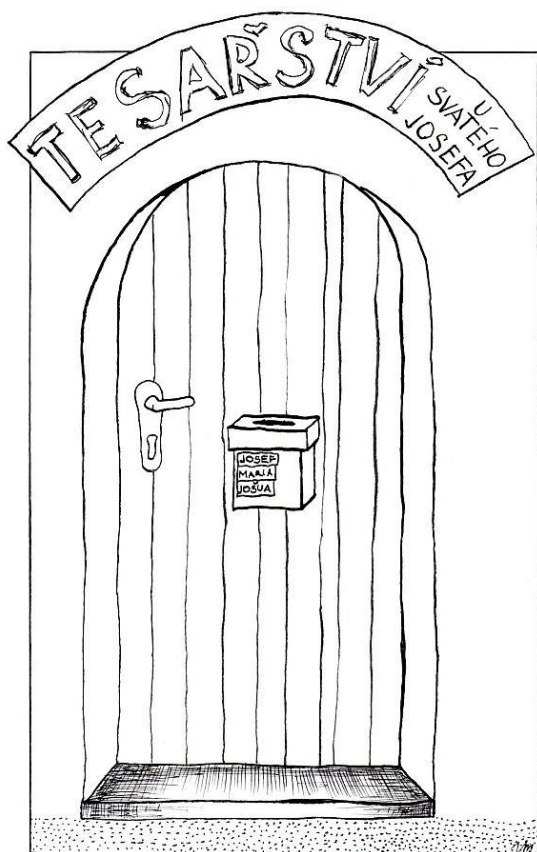
2. neděle v mezidobí cyklu B
Jan 1,35-42

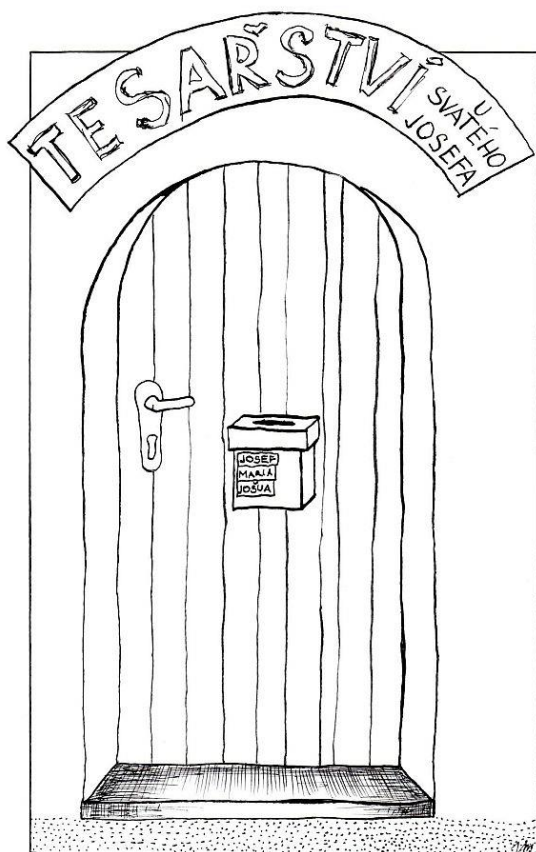
2. neděle v mezidobí cyklu B
Jan 1,35-42

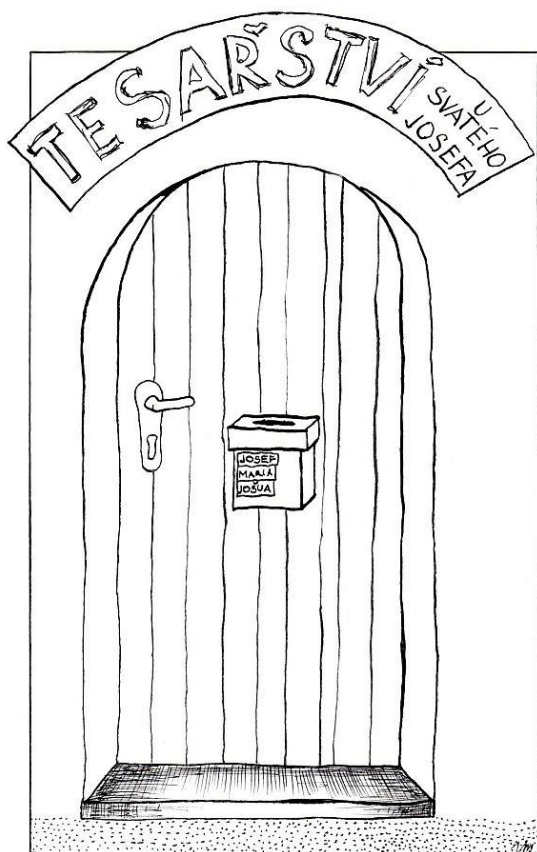
2. neděle v mezidobí cyklu B
Jan 1,35-42

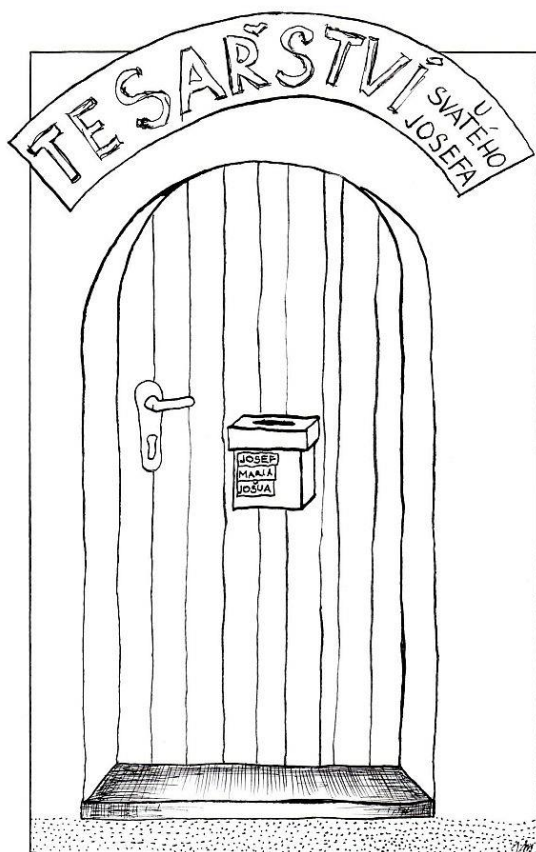
2. neděle v mezidobí cyklu B
Jan 1,35-42

2. neděle v mezidobí cyklu B
Jan 1,35-42

2. neděle v mezidobí cyklu B
Jan 1,35-42

2. neděle v mezidobí cyklu B
Jan 1,35-42